

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

114. குயிற்பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண் : காந்தாரம் (நவ்ரோஸ்)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

*பாடிளம் பூதத்தி னானும் - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் குயிற்பத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருவாரூர் (Appar)

பாடிளம் பூதத்தி னானும் பவளச்செவ் வாய்வண்ணத் தானும்
கூடிள மென்முலை யானைக் கூடிய கோலத்தி னானும்
ஓடிள வெண்பிறை யானும் ஒளிதிகழ் சூலத்தி னானும்
ஆடிளம் பாம்பசைத் தானு மாரு ரமர்ந்தவம் மானே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாரூரிலே தேவாசிரியன் முன் இறைஞ்சித்
திருமாளிகை வாயிலுட் புருந்து மாமணிப் புற்றுகந்தாரைநேர்கண்டுகொண்டார்;
தொழுதார்; விழுந்தார்; புளகாங்கிதரானார்; எழுந்தார்; அன்புகூர்ந்தார்; கண்கள்
தண்துளிமாரி பொழியத் திருமூலட்டானரைப் போற்றினார்; துதித்தார்; உருகினார்;
மணிக்கோயிலை வலம் வந்து இறைஞ்சி அன்பு பூண்ட மனத்தொடு
வாயிற்புறத்துச் சேர்ந்தார்; திருப் பதிகம் பாடினார்; அதில் சமண்சார்ந்த தீங்கு
நினைந்து கவன்றார்; `மார்பாரப் பொழி கண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவும் மதுர
வாக்கில் சேர்வு ஆகும் திருவாயின் தீந்தமிழின் மாலைகளும் செம்பொற்றாளே
சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனிப்படை யும் தாமும் ஆகிப் பார்வாழத்
திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்து ஏத்திப் பரவிச் செல்வார்` ஆனார். அப்பொழுது
நீடுபுகழ்த் திரு வாரூர் நிலவுமணிப் புற்றிடங்கொண்ட நிருத்தரை அன்பொடு
காலங்களில் அணைந்து கும்பிட்டுப் பாடியருளிய கோதில் வாய்மைத் திருப்பதிகம்
பலவற்றுள் ஒன்று இது.

Tiruvachagam

திருவாசகம்-குயிற்பத்து (Manikavasagar)

கீதம் இனிய குயிலே

கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்

பாத மிரண்டும் வினவில்

பாதாள மேழினுக் கப்பால்

சோதி மணிமுடி சொல்லிற்

சொல்லிறந் துநின்ற தொன்மை

ஆதி குணமொன்று மில்லான

அந்தமி லான்வரக் கூவாய்.

ஆத்தும இரக்கம்

குயிற் பத்து - குயிலை நோக்கிக் கூறும் பத்துத் திருப் பாட்டுக்களின் தொகுதி. இது பற்றிய விளக்கங்களையும், இதன் பின்னர் வரும் திருத்தசாங்கம் பற்றிய விளக்கங்களையும், திருக் கோத்தும்பியில் குறித்தவாறு பற்றி உணர்ந்து கொள்க. தலைவனது பிரிவாற்றாமையால் இரங்கும் தலைவியது கூற்றாய் அமைந்த இதன் உண்மைப் பொருள், இறைவனைப் பெற்றும் பெறாதவாறாய் இவ்வுலகில் நின்று வருந்தும் உயிரினது இரக்கமே யாகலின், இதற்கு, `ஆத்தும இரக்கம்` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். குயிலை நோக்கிக் கூறுதல் இனிது விளங்க, `குயிற் பத்து` எனப் பெயர் பெற்றிருத்தலின், பின்னர் வரும் திருத்தசாங்கத்திற்கு முன்னே இதனை முன்னர்ச் சென்ற அன்னைப் பத்தோடு இனி தியையக் கோத்தனர். இப்பகுதி முழுவதும் பெரும்பான்மையும் ஈரசை அறுசீரடி விருத்தத்தால் ஆயது. அறுசீரடியுள் மூன்றாவதனை யொழித்து ஒழிந்த நான்குதளையும் இயற்சீர் வெண்டளையாய் நிற்கும். இது, தில்லையில் அருளிச் செய்தது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது.

Ramana Sannidhi Murai

1719. எனது மனத்துக் கிசைந்த
இன்னிசைக் கோகிலப் பிள்ளாய்
அனாதி மலமுத்த னாகி
அன்பரை ஆட்கொள வேண்டி
உனது மனத்துக் குகந்த
மாமர நன்னிழல் உற்றுத்
தெனது திசைமுக நோக்கும்
திருவேங் கடவனைக் கூவாய். 1
1720. எக்கள மாக்கரு வேளுக்கு
இசைக்கும் கருங்குயிற் பிள்ளாய்
அக்ஷர மெய்ப்பொரு ளாகி
அன்பரை ஆட்கொள வேண்டித்
தக்ஷிண மூர்த்தியாய்த் தேமாந்
தண்ணிழல் வீரா தனத்தில்
செக்கர் நிறங்கிளர் மேனித்
திருவேங் கடவனைக் கூவாய். 2
1721. இனித்த குரல்குயிற் பிள்ளாய்
எய்திய தன்னடி யார்க்குத்
தனித்த பரம்பொரு ளாய
தற்பத உண்மை உணர்த்திப்
பனித்த கொடுத்துயர் பாறப்
பார்க்கும் கூடருட் கண்ணான்
மனித்த உடம்பொடு வந்த
மறைவேங் கடவனைக் கூவாய். 3
1722. எந்தரு தீங்குர லாற்பே
ரின்பநல் குங்குயில் பிள்ளாய்
சார்தரு மெய்யடி யாரைச்
சதிசெயு மாயைச் சழக்குத்
தீர்தரச் செம்பொரு ளாய
திப்பிய தத்துவ ஞானம்
சேர்தரச் செங்கண் விழிக்குந்
திருவேங் கடவனைக் கூவாய். 4
1723. பொங்க ரிளங்குயில் பிள்ளாய்
போற்றுந் தனதடி யார்தம்
பங்க முடைப்பரு வஞ்சப்
பாழம்பிற வித்துயர் பாறத்
துங்க முடைத்துரி யப்பே
ரின்பத் துயில்வர நோக்கும்

- செங்கண னும்எங்கள் செல்வத்
திருவேங் கடவனைக் கூவாய். 5
1724. பேட்டுச் செழுங்குயில் பிள்ளாய்
பெண்ணெனிற் பேயும் இரங்கும்
நாட்டுப் பலப்பல நல்லோர்
நடுப்பட ஞானச் செழுந்தீ
வேட்டுப் புணர்ந்துபின் என்னை
விட்டு விதிவழி யாகக்
கூட்டும் என துயிர்க் கொண்கன்
குருவேங் கடவனைக் கூவாய். 6
1725. சேடிக்குச் சேடியு மாய்நின்
சிற்பிக் குற்றேவல் செய்வேன்
ஈடில் செழுங்குயில் பிள்ளாய்
இன்பமிக் கூர்தரப் பொய்யா
ஊடிப் புலந்த வழியும்
பொருதுடன் என்னை உணர்த்திக்
கூடிப் பிரிந்தவெங் கோமான்
குருவேங் கடவனைக் கூவாய். 7
1726. கொஞ்சங் குயில்பெடைப் பிள்ளாய்
கோலம் புனைந்துஎனைக் கூடி
விஞ்சும் பெருமித வேட்கை
வெளிப்படுத் தானடி கேளாய்
துஞ்சிக் கிடந்து அவப் போதைச்
சோர்வுபார்த் திந்த அநாதை
அஞ்சும் படிவிட் டகன்றான்
அவ்வேங் கடவனைக் கூவாய். 8
1727. உடற்றும் கடுவை உருட்டித்
திரட்டிவெண் ணெய்யாக உண்ட
மிடற்றன் மிறைபடு சொல்லை
மெய்யென நம்பி இருந்தேன்
வடித்த குரல்குயில் பிள்ளாய்
மயங்கவிட்டு என்னைப் பிரிந்தான்
படிற்றுக் களவுடை அப்பார்ப்
பனவேங் கடவனைக் கூவாய். 9
1728. உவகை தரும்குயில் பிள்ளாய்
ஒன்று முருச்சிறு பெண்டிர்
மவலை நிகர்த்தபுன் முரன்
மாதரார் எல்லாம் நகைக்க
அவலை யெனச்சற்றும் பாராது
அடிச்சியை விட்டுப் பிரிந்து
திவலையும் என்னை நினையாத்
திருவேங் கடவனைக் கூவாய். 10

திருச்சிற்றம்பலம்